

γων ἐν Ἑσπερίᾳ εὐγενῶν ξένων τοσοῦτο μᾶλλον παρήγορος δι' ἡμᾶς ὅσον μεγαλειτέρα ἦτο ἡ ἐγκατάλειψις, ἡ δυσμένεια καὶ ἡ παραγνώρισις τῶν δικαιωμάτων μας ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν.

Ὁ Ἐδουάρδος Φρῆμαν, ὁ κλεινὸς Ἀγγλὸς ἱστορικός, συνδέεται ἀπὸ πολλοῦ χρόνου διὰ δεσμῶν συμπάθειας πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα. Εἰς πᾶσαν περίστασιν αὐθόρμητος ἀνέλαβε τὴν υπεράσπισιν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους καὶ ἡ πολυτιμος αὐτοῦ μαρτυρία οὐχὶ σπανίως ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ ἐν Εὐρώπῃ κοινοῦ φρονήματος. Τελευταίως δὲ ἐν τῇ θυέλλῃ τῶν κατακραυγῶν καὶ τῶν συκοφαντιῶν ἣν ἐξήγειρε παρὰ τοῖς ὁμοεθνεῖσιν αὐτοῦ ἡ στάσις τῆς Ἑλλάδος, εὐσταθῆς ἀντήχησε καὶ πάλιν ἡ φωνή του ἐνθέρμως συνηγοροῦσα ὑπὲρ τῆς σκαιῶς ἀδικουμένης χώρας. Τοιαῦται γενναῖαι καὶ ἀφιλοκερδεῖς ἐκδουλεύσεις εἰσὶν ἄξιοι ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν θά λησμονήσῃ ποτὲ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου αὐτῆς φίλου Ἐδουάρδου Φρῆμαν.

Τίς Ἕλληνα ἀγνοεῖ τὸ ὄνομα τῆς Ἰουλιέττας Λαμπέρ, τῆς εὐγενοῦς Γαλλίδος, τῆς φίλης τοῦ Γαμβέττα, ἥτις κατέχει θέσιν τόσον διαπρεπῆ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τοῖς γράμμασι τῆς πατρίδος τῆς καὶ τόσῃν ἡδυνήθη πολλάκις ν' ἀσκήσῃ ἀγαθὴν δι' ἡμᾶς ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς χάρις εἰς τὰς μετὰ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐξόχων πολιτικῶν ἀνδρῶν σχέσεις της; Τίς ἀγνοεῖ τὸ εἰλικρινὲς καὶ ἐνθουσιῶδες ἐνδιαφέρον ὅπερ ἐξεδήλωσεν αἰείποτε πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς Ἑλλάδος προέρχεται, καταγινομένη ἀόκνως περὶ τὴν ἡμετέραν φιλολογίαν, δημοσιεύουσα εἰς περιοδικὰ καὶ ἐφημερίδας πραγματείας καὶ κρίσεις ἀποπνεούσας ζωηρὰν συμπάθειαν; Τὸ ὄνομα τῆς Ἰουλιέττας Λαμπέρ εἶνε ἐκ τῶν δημοφιλεστάτων ἐν Ἑλλάδι, ἥτις σεμνύνεται ἐπὶ τῇ φιλίᾳ της.

Παροιμιώδης δὲ εἶνε ἐν Γαλλίᾳ ὁ διάπυρος φιλελληνισμὸς τοῦ Ἑρρίκου Οὐσσά, υἱοῦ ἀνταξίου τοῦ περικλεοῦς συγγραφέως Ἀρσενίου Οὐσσά. Οὐδεμίαν παρέλειψεν εὐκαιρίαν ὁ θερμὸς οὗτος φίλος τῆς Ἑλλάδος νὰ διατρανώσῃ τὰ αἰσθηματά αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν Δύο Κόσμων εὐγλώττου υπερασπίσεως ἀπέκτησε δικαιώματα ἀναμνήσθητα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας εὐγνωμοσύνης.

Ἐν ἡμέραις καθ' ἃς αἱ τάξεις τῶν φίλων τοῦ ἡμετέρου ἔθνους τοσοῦτον ἡραιώθησαν, νομίζομεν ὅτι εὐάρεστος καὶ εὐπρόσδεκτος ἔσται διὰ τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν ἡ δημοσίευσίς τῶν εἰκόνων καὶ τῶν τριῶν ὁμοῦ φιλελλήνων, ἃς χρησιμεύσῃ δὲ αὕτη ὡς ἐνδείξις καὶ μαρτυρία ἐλαχίστη ὅτι μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνθυμούμεθα πάντοτε τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς των.

ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ ΨΥΕΙΣ

Τὴν μίαν ἡμέραν πυρετὸς ἐνθουσιώδους φιλοπατρίας φλογίζει τὸ αἷμά μας, ἐξάπτει τὸν νοῦν μας καὶ συγκινήσεις ἱερὰ δονεῖ καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ σώματος ἡμῶν ἵνα καὶ τὴν ἐπομένῃ χαύνῳσις παγερὰ διαδέχεται τὴν ἐξαψιν, οἱ παλμοὶ κατασιγάζονται, ὁ σφυγμὸς καθίσταται βραδύς καὶ ἀνεπαίσθητος, τὸ σῶμα ἀτόνει καὶ ἡ κεφαλὴ καταπίπτει ἀθύμως ἐπὶ τοῦ στῆθους· τὴν μίαν ἡμέραν διαδίδεται ἀστραπήδον καὶ πιστεύεται ὅτι λόγοι ἀνδρικοὶ καὶ εὐτολμοὶ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ στόμα τῶν κυβερνητῶν μας, καὶ ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ περιπόθητον σύνθημα καὶ οἱ μᾶλλον εὐφάνταστοι ἐν στιγμῇ παραισθήσεως νομίζουν ἤδη ὅτι ἀκούουσι κροτοῦν τὸ πυροβόλον παρὰ τὰ σύνορα καὶ τὴν ἐπαύριον κοινολογεῖται καὶ πιστεύεται ἐπίσης ὅτι οἱ κυβερνηταὶ ὠλιγοψύχησαν καὶ ἀποθάρρυνσις ἐκτείνεται ὡς πέπλος νεκρώσιμος εἰς τὰς ψυχὰς τὴν μίαν ἡμέραν ὁ στόλος μας υπερήφανος εἰσπλέει εἰς τὸν Παγασητικὸν μὲ τὴν φοινικίδα τοῦ πολέμου ἀναπεπταμένην καὶ ἡ θέα του ἐνθουσιάζει τὰ

πλήθη καὶ τὴν ἄλλην ἡμέραν δημοσιεύεται ὅτι διετάρχη νὰ ἐπιστρέψῃ καὶ νὰ μείνῃ ἀκίνητος εἰς τ' ἄδοξα τέλματα τοῦ Ναυστάθμου. Τὴν μίαν ἡμέραν αἶγλη, τὴν ἄλλην ἐρεβος· τὴν μίαν ἡμέραν ἡ ἀναζωπύρωσις τῆς ἐλπίδος, τὴν ἄλλην τὸ πένθος τῆς κατασχύνῃς.

Αὕτη ἡ θλιβερὰ ἐναλλαγὴ συμβαίνει τακτικῶς τώρα πρὸ πολλῶν ἡμερῶν, ἀφότου ἰδίως ἐπιστεῦθη κοινῶς ὅτι ἡ κρίσις εἰσῆλθεν εἰς τὸ ὀξύτερον αὐτῆς στάδιον· ἀλλὰ δὲν δύναται, δὲν πρέπει ἀκόμη νὰ διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ. Κανὲν σῶμα δὲν δύναται ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν παρατεταμένην δοκιμασίαν τοιοῦτων ἀλλεπαλλήλων μεταπτώσεων. Τὸ ἔθνος ἐξήντηλσεν ὅχι μόνον πᾶσας τὰς ὕλικάς του δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ τὰς ἠθικάς. Ὁ κύριος πρωθυπουργὸς μετὰ τὰς συγκινήσεις τῆς ἡμέρας, μετὰ τὴν ἐπίδοσιν καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀτελευτήτων διακοινώσεων, μετὰ τὴν σύσκεψιν τῶν ἀναριθμητῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων, δύναται ν' ἀναπαυθῇ κατ' οἶκον, ν' ἀνακτήσῃ τὰς δυνάμεις του διὰ γενναίων τονωτικῶν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ οἰκουρήσῃ καὶ νὰ μείνῃ ἀπρόιτος ἐπὶ τινος ἡμέρας. Ἀλλὰ τὸ ταλαιπώρον ἔθνος ὀλισθαίνει μοιραίως εἰς τὸ χάσμα τοῦ ζοφεροῦ μέλλοντος δὲν εὐρίσκει στιγμὴν ἀναπαύσεως ἐν τῇ ἀβεβαιότητι, ἐξηντλημένον δ' ἐκ τῶν πολλαπλῶν θυσιῶν, συντετριμμένον ἐκ τῶν συγκινήσεων καὶ τῆς βασάνου τῆς μακρᾶς προσδοκίας, θὰ εὐρεθῇ ὡς ἄχρηστος καὶ ἀδρανὴς ὄγκος κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμὴν, ἂν ἡ στιγμὴ αὕτη μέλλει πράγματι νὰ ἐπιστῇ.

Φῶς πρέπει νὰ γεννηθῇ καὶ θὰ γεννηθῇ οὕτως ἢ ἄλλως θάσσον ἢ βράδιον, ὅπως δῆποτε καὶ ἂν ἀπολήξῃ τὸ πένθιμον δράμα, αὐτὸς ὅλοι μετέχομεν ὡς δρωῦντες καὶ θεαταὶ ἐνταυτῷ· ὑπὸ τὴν λάμψιν δὲ τῆς ἡοῦς τοῦ φωτός τούτου τοῦ μέλλοντος νὰ καταδείξῃ τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων ὄψιν καὶ νὰ φωτίσῃ πάντα τὰ ἐν παραδύσῳ τελούμενα ἀρχίζομεν νὰ διακρίνωμεν κάλλιον τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα καὶ ν' ἀποκαλῶμεν ἕκαστον μὲ τὸ προσήκον ὄνομα.

Πρόξενος τῆς οἰκτρᾶς ἠθικῆς καταστάσεως ἐν ἡ διατελοῦμεν ἐγένετο ἡ κυβερνήσις διὰ τῆς ἀβουλίας, τοῦ ἀβεβαιοῦ τῶν πράξεών της, τοῦ μυστηριώδους τῶν διανοημάτων καὶ ἀποφάσεων αὐτῆς. Τὸ ἔθνος κατέστησεν αὐτὴν ἀπόλυτον πληρεξουσίαν του, τῇ παρέσχε τὰς χεῖρας τῶν τέκνων του καὶ τὸν τελευταῖον ἐκ τοῦ ὑστερήματός του ὁβολὸν πρὸς διεκδικήσιν τῶν ἀπαραγράπτων αὐτοῦ δικαιωμάτων καὶ ὁμως τὸ ἔθνος σήμερον μετὰ πάροδον τῶσων μηνῶν, μετὰ τὴν διάψευσιν τῶσων ἐλπίδων, μετὰ τὴν καρτερικὴν ἀνοχήν τῶσων ταλαιπωριῶν ἀγνοεῖ ἀκόμη ἂν ἡ κυβερνήσις του ἔχῃ πράγματι τὴν ἀκράδαντον ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του καὶ δι' αὐτῶν τῶν ἐσχάτων μέσων. Αἱ εὐκαιρίαι ἔρχονται καὶ παρέρχονται καθ' ἡμέραν· τὸ μέγα δράμα τῆς Ἀνατολῆς εὐρίσκειται ἤδη ἐν τῇ καθάρσει αὐτοῦ καὶ ἡμεῖς οἱ ἀξιῶσαντες πρωταγωνιστοῦ πρόσωπον ἀγνοοῦμεν ἀκόμη ποῖον μέρος θὰ διαδραματίσωμεν. Παῦ βαίνομεν; πρὸς τὴν δόξαν τοῦ μέλλοντος ἢ πρὸς τὸ ὄνειδος τοῦ παρελθόντος; Ἐξοπλιζόμεθα πρὸς πόλεμον ἢ ἐπαυτοῦμεν; Ἡ ἐπικειμένη ἀποκρεως θὰ μᾶς εὕρῃ εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀγωνιζομένους, ἢ φέροντας ἀκόμη μετὰ τερψιθύμου κομποασμοῦ τὴν κατάλληλον διὰ τὰς ἡμέρας μακεδονικὴν πανοπλίαν; Οὐδεὶς τὸ γινώσκει, ἐνῶ ἄφ' ἑτέρου γινώσκομεν ὅλοι ὅτι ἡ χρονοτριβὴ μας ἐδείνωσε τὰς καθ' ἡμῶν περιστάσεις, ὅτι οἱ πόροι μας ἐξηντλήθησαν καὶ ὅτι εἶνε δυσχερέστατον ἂν ὅχι ἀδύνατον ἡ ἐξεύρεσις νέων. Ὅσακις δ' ἐρωτηθῇ ἡ κυβερνήσις, ὡς νὰ εἶχεν ἀπέναντί της λαὸν συγκείμενον ἐκ τῶσων Κουρτοπασῶν καὶ Μπρίγκεν καὶ Ροῦμβολδ, διὰ στόματος τοῦ πρωθυπουργοῦ ἀντὶ νὰ ἐνθαρρύνῃ τὸ πλῆθος, νὰ ἐγκαρδιώσῃ αὐτὸ διὰ

μᾶς διαβεβαιώσεως, μετέρχεται γλώσσαν γριφώδη πλήρη διπλωματικῶν ἀοριστολογιῶν. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀρκεῖται ἐκάστοτε εἰς τὴν ἐπίδειξιν τοῦ διαβατηρίου του καὶ τὴν ἐπιφώνησιν: Εἴμεθα Ἕλληνες! Πολὺ καλὰ. Οὐδεὶς ἤρνήθη τὴν Ἑλληνικὴν σας ἰθαγένειαν, ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ἐπίσης ἐκ τῆς ἱστορίας ὅτι εἰς πολλὰς κρίσεις περιστάσεις οἱ Ἕλληνες ἀκριβῶς ὥλεσαν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Γλάδστων, οὐ τὰς διαθέσεις ἀνέμενον νὰ ἰδῶσιν ὀλίγοι μωρόπιστοι, ὠμίλησεν ἤδη ὁ λόρδος Ρότσερρυ, ὁ πρόεδρος τοῦ φιλελληνικοῦ κοιμητηρίου, ὠμίλησεν ἐπίσης. Ὁ λόγος ἀποκαίται τώρα ἀνευ ὑπεκφυγῆς εἰς τὴν κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας πρέπει νὰ λυθῇ ὁ γλωσσοδέτης, διὰ ν' ἀπαλλαγῇ τὸ ἔθνος τῆς ἀβεβαιότητος, διὰ νὰ μὴ παθαίνεται καθ' ἐκάστην μεταπίπτων ἀπὸ τῆς ἐλπίδος εἰς τὴν ἀπόγνωσιν, ἀπὸ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τὴν χαύνωσιν. Ἀς ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ὁμιλήσῃ καθαρά, ἀναλογιζομένη ὅτι ὅσον καὶ ἂν διαρκέσῃ ἡ Ἀπόκρεως, πάντοτε ἐπέρχεται ἡ στυγνὴ τεσσαρακοστὴ καταργοῦσα τοὺς μεταμφιεσμοὺς καὶ ἀφαιροῦσα τὰ προσωπεῖα.

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Μετ' εὐφροσύνης χαιρετίζομεν τοὺς νέους στρατιωτικοὺς προβιβασμούς. Ἐὰν τὸ κάλλιστον τοῦτο προηγούμενον ἐξακολουθήσῃ, ὀλίγα μόνον ἔτη ἀκόμη θὰ χρειασθῶσιν ὅπως φθάσωμεν εἰς τὸ ἀπὸ πολλοῦ ἐπιδιωκόμενον ἰδανικόν τῆς στρατιωτικῆς ἡμῶν μορφώσεως, τὸν καταρτισμὸν στρατοῦ αποτελουμένου ἀποκλειστικῶς ἐκ βαθμοφόρων.

Κατὰ τινὰ εὐρωπαϊκὴν ἐφημερίδα διαπραγματεύσεις διεξάγονται ἐν Κωνσταντινουπόλει μεταξὺ τῆς Πύλης καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν ὅπως παραχωρηθῇ εἰρηνικῶς ἡ Ἠπειρος τῇ Ἑλλάδι ἀντὶ δανείου ὅπερ ἡ τελευταία αὕτη θέλει προμηθεύσῃ τῇ Τουρίᾳ. Κατὰ τὰς πληροφορίες ἡμῶν ἡ κυβέρνησις συνέταξεν ἀπὸ τοῦδε καὶ τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν προσεχῇ σύνοδον τῆς βουλῆς καὶ δι' οὗ διατίθεται ὑπὲρ τοῦ δανείου τούτου ὅλον τὸ ἔλλειμμα τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐρχομένου ἔτους.

Μετ' ἐπιτάσεως διεδίδετο κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ὅτι προσεχῶς καλοῦνται τέσσαρες νέαι ἡλικίαι ἐφεδρῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα. Πρῶτον, ὅσας ἐγένετο λόγος περὶ προσκλήσεως νέων ἡλικιῶν αὗται ὠρίζοντο εἰς δύο, ἔπειτα κηρύχθησαν εἰς τρεῖς, καὶ τώρα ἐγέναν τέσσαρες.

Περὶ Φιλίππου τοῦ Β' τῆς Ἰσπανίας διηγοῦνται ὅτι ὅσῃ περισσοτέρας χώρας ἐκ τῶν κτήσεων τοῦ βασιλείου του ἔχανε, τόσῃ περισσοτέρους τίτλους προσέθετεν εἰς τὸ ὄνομά του. Κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦτο φαίνεται καὶ ἡμεῖς, ὅσον χάνομεν καθ' ἡμέραν τὰς περὶ πολέμου ἐλπίδας μας, τόσῃ αὐξάνομεν τὰς πολεμικὰς παρασκευὰς μας.

Ἐίχομεν καὶ μίαν ἐκρηξὴν φωταερίου αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν ὅτι ἡ Ἐταιρία αὕτη δὲν φροντίζει πῶς νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ μὲ κάθε τρόπον!

Βλέπουσα καὶ ἀκούουσα τὰ αἰώνια παράπονά μας ὅτι μᾶς τὸ παρέχει ὀλίγον καὶ κακῆς ποιότητος καὶ δὲν μᾶς φωτίζει

ὅπως πρέπει, ἠθέλησε νὰ πλημμυρήσῃ μίαν ἐσπέραν τὴν πόλιν ἀπᾶξ διὰ παντὸς μὲ τὰ φλογερά του κύματα διὰ νὰ ἴδῃ ἂν θὰ ἐξακολουθοῦμεν νὰ παραπονούμεθα.

Εὐχαριστοῦμεν! Προτιμῶμεν τὸ σκότος τῶν φανῶν της.

Ὁ Τεμπο, ἐφημερίς τῆς Βενετίας, ὡς ἐπικεφαλίδά ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ τελευταίου φύλλου της ἔχει μὲ μέγαν μέγαν, ὡς τὰ τοῦ Κηρύξατε τὸν πόλεμον, γράμματα «ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΚΑΤΑ ἙΛΛΑΔΟΣ» καὶ κάτωθεν ἄρθρον ὅπερ φαίνεται σχεδὸν κατὰ λέξιν ἀντιγραφή λόγου τινὸς τῶν συλλαλητηρίων μας. Τεμπο δὲ θὰ εἴπῃ Χρόνος! Μὰ τ' ὄνομα τῶχει!...

Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἀγγέλλουσα ὅτι ἐν Σούδα ἐνὸς τῶν ἐκεῖσε προσωρμισμένων πλοίων τοῦ αὐστριακοῦ στόλου κατέπενεν ὁ ἰστός καὶ ἐρόνευσεν ἕνα ναύτην, προσθέτει: «Ἴδου καὶ οἰωνοί». Καὶ ἐν τούτοις παρέλειψε νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ ἀναφέρῃ τὸν πράγματι σημαντικόν, τὸν ὀλοφάνερον οἰωνὸν τῶν ἡμερῶν αὐτῶν: Ἐν Μιτυλήνῃ ἀπεβίωσεν ὁ ἐκεῖ ὑποπρόξενος τῆς Ἀγγλίας, φερώνυμος τῷ ἐνταῦθα διαβοήτῳ πρεσβευτῇ, Ροῦμπολδ καὶ αὐτός! Μετὰ τοιαῦτα σημεῖα, δυνάμεθα πλέον νὰμφιβάλλωμεν περὶ τοῦ ἐν τέλει θριάμβου τῆς ὑποθέσεώς μας;

Εἰς ἀναγινώσκει προχθὲς ἐν τῷ καφενεῖῳ Γιαννοπούλου εἰς τὴν Νέαν Ἐφημερίδα:

«Σήμερον ἀνεχώρησαν εἰς Λάρισσαν δύο νέαι συζυγαρχίαι τοῦ πυροβολικοῦ».

Καὶ ἐρωτᾷ ἀφηρημένος:

— Πόσα ἀνδρόγυνα ἀποτελοῦν μίαν συζυγαρχίαν;

Ἀξενόσιος

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΝ *

ΑΝΑΧΩΡΟΥΝΤΑ

Πρὶν νὰ πᾶς, ὅπου σέ κράζει ἡ τιμὴ μας κ' ἡ τιμὴ σου,
Πάρε φυλαχτὸ μαζί σου τῆς ἀγάπης τὸ φιλί,
Καὶ ὅτ' ἀβάθῃ τῆς καρδίᾳς σου χάραξέ την καὶ θυμήσου
Τῇ ὀστερῇ μου συμβουλῇ:

«Τὰ γαλόνια τῆς εἰρήνης ἡμπορεῖ καθένας ν' ἄχῃ.
Τὸ γαλόνι τοῦ πολέμου εἶν' ἀλήθεια ζηλευτό. . .
Κι' ἂν μονάκριβο σὺ τῶχεις - ἡ ζευγάρωσ' το' στή μάχην
Ἡ... ἡ ἔξηλως' το κα' αὐτό!»

Ἐρωτομυθία

